

VLAAMSE GEMEENSCHAP

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

[C - 2001/35545]

26 JANUARI 2001. — Milieubeleidsvereenkomst betreffende de uitvoering van de VLAREA-aanvaardingsplicht van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur

Gelet op het decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieubeleidsvereenkomsten;

Gelet op het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1997 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer, hierna genoemd « het VLAREA »;

Gelet op artikel 3.1.1.4. van het VLAREA alsmede op het verslag inzake het VLAREA aan de Vlaamse regering, waarin bepaald is dat een milieubeleidsvereenkomst in uitvoering van het decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieubeleidsvereenkomsten, het geëigende rechtsinstrument is om de in het VLAREA ingeschreven algemene basisregels en beoogde doelstellingen inzake de aanvaardingsplicht vast te stellen in meer specifieke, aanvullende regels;

Gelet op de bekendmaking van het ontwerp van milieubeleidsvereenkomst betreffende de uitvoering van de aanvaardingsplicht afgedankte elektrische en elektronische apparatuur in het *Belgisch Staatsblad* van 6 november 2000;

Gelet op het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen van 22 november 2000;

Gelet op het advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen van 21 november 2000;

Gelet op het feit dat het Vlaams Parlement zich niet heeft verzet tegen de sluiting van onderhavige overeenkomst;

Gelet op het rapport van 15 januari 1999 van het studiesyndicaat « BELELEC », opgericht door de drie gewesten en de betrokken sectoren met als doel een onderzoek te verrichten naar een voor de drie gewesten éénvormige en optimale regelgeving inzake het beheer van de inzameling en verwerking van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur.

Gelet op de eenheid van de Belgische markt inzake afgedankte elektrische en elektronische apparatuur;

Komen de hiernavolgende partijen :

1° het Vlaamse Gewest,

vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, vertegenwoordigd door de heer, Patrick DEWAELE, minister-president van de Vlaamse regering, en Mevr. Vera DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw,

hierna genoemd het Gewest;

2° de volgende overkoepelende representatieve organisaties van ondernemingen :

— BDMV vzw, Belgisch Direct Marketing Verbond, gevestigd Edouard Lacomblélaan 17, te 1040 Brussel, vertegenwoordigd door de heer M. Casters, voorzitter;

— BKK vzw, Belgische Kamer voor Kantoorapparatuur, gevestigd Marcel Thiryalaan 24-B1, te 1200 Brussel, vertegenwoordigd door de heer R. Scherpereel, voorzitter;

— AGORIA-VLAANDEREN vzw, Multisectorfederatie van de technologische industrie, gevestigd A. Reyerslaan 80, te 1030 Brussel, vertegenwoordigd door de heer W. De Pril, directeur-generaal en Christian Vanhuffel, directeur sector electro en ICT;

— FEDELEC vzw, Nationale federatie van installateurs-elektriciens in de nijverheid en het bouwbedrijf, gevestigd Louizalaan 140-b5, te 1050 Brussel, vertegenwoordigd door de heer L. Neyrinck, voorzitter;

— FEDIS vzw, Belgische federatie van distributieondernemingen, gevestigd Sint-Bernardusstraat 60, te 1060 Brussel, vertegenwoordigd door de heer Etienne Heirman, voorzitter;

— FEE vzw, Federatie van de Elektriciteit en de Elektronica, gevestigd Excelsiorlaan 91, te 1930 Zaventem, vertegenwoordigd door de heer Y. de Coorebyter, directeur;

— FIR vzw, Federatie van de fabrikanten en invoerders van radiocommunicatieuitrustingen, gevestigd Diamant Building - Reyerslaan 80, te 1030 Brussel, vertegenwoordigd door de heer T. De Beys, voorzitter;

— IMCOBEL vzw, Belgische beroepsgroepering van invoerders en fabrieksagenten van gereedschap, gevestigd Woluwelaan 46-B12, te 1200 Brussel, vertegenwoordigd door de heer P. Tilgenkamp, voorzitter;

— LVMEB vzw, Landelijke vereniging van meesters elektriciens van België, gevestigd Maurice Herbettelaan 38a, te 1070 Brussel, vertegenwoordigd door de heer W. Raes, voorzitter;

— NELECTRA vzw, Nationaal verbond voor zelfstandige elektriciens en handelaars in elektrische toestellen, gevestigd Stevinstraat 14, te 1000 Brussel, vertegenwoordigd door de heer Roger Coteur, voorzitter;

— FEDAGRIM vzw, Belgische Federatie van de Uitrusting voor de Landbouw, de Tuinbouw, de Veeteelt en de Tuin, gevestigd Meiseselaan 97a, te 1020 Brussel, vertegenwoordigd door de heer René Heinix;

— KVK vzw, Koepel van Vlaamse Kringloopcentra, gevestigd Breughelstraat 31-33, te 2018 Antwerpen, vertegenwoordigd door Hubert Quintelier, voorzitter,

hierna genoemd « de Organisaties »,

Overeen wat volgt :

Juridisch kader

Artikel 1. De milieubeleidsvereenkomst wordt gesloten tussen bovenvermelde partijen overeenkomstig het decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieubeleidsvereenkomsten. Deze overeenkomst is verbindend voor de bovengenoemde partijen alsook voor al de leden van de organisaties die hiertoe een mandaat hebben verleend aan hun organisatie.

Een lijst van de leden van de organisaties die een mandaat hebben verleend wordt ter beschikking van de OVAM gesteld.

Bovenvermelde partijen lichten hun leden maximaal in over de verplichtingen die voortvloeien uit deze overeenkomst.

Definities en toepassingsgebied

Art. 2. § 1. De begrippen en definities, vermeld in het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, in het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1997 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer (VLAREA), zijn van toepassing op deze overeenkomst, onverminderd de aanvullende definities in deze overeenkomst omschreven.

§ 2. Voor de toepassing van deze milieubeleidsovereenkomst wordt verstaan onder :

a) Rechtspersoon van publiek recht : de rechtspersoon van publiek recht die, wat zijn grondgebied betreft, verantwoordelijk is voor de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen.

b) Milieubijdrage : een financiële bijdrage ter vergoeding van de kost van het beheer van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur.

§ 3. De categorieën van elektrische en elektronische apparaten die worden opgesomd als bijlage 1 van deze overeenkomst waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, vallen onder het toepassingsgebied van deze milieubeleidsovereenkomst.

Bovenvermelde lijst zal jaarlijks worden herzien in overleg met alle partijen van deze overeenkomst.

Onder het toepassingsgebied van deze overeenkomst vallen uitsluitend de apparaten bestemd voor gebruik in particuliere huishoudens of daarmee vergelijkbaar gebruik in bedrijven.

De bovenvermelde apparaten, zowel de apparaten voor professioneel gebruik als deze voor niet-professioneel gebruik, vallen onder het toepassingsgebied van deze milieubeleidsovereenkomst, behalve indien zij integraal deel uitmaken van een professionele systeemopbouw (bv. medisch, meet-of regel, opname en/of broadcasting) dat als een geheel op de markt gebracht wordt en niet bestemd is voor particulier gebruik.

§ 4. Verbruiksgoederen vallen niet onder het toepassingsgebied van deze milieubeleidsovereenkomst. In bijlage 2 bij deze milieubeleidsovereenkomst gaat een indicatieve en niet-exhaustieve lijst van dergelijke verbruiksgoederen.

Doel van de overeenkomst

Art. 3. Deze overeenkomst legt de wijze vast waarop de aanvaardingsplicht voor wit- en bruingoed (of afgedankte elektrische en elektronische apparatuur) overeenkomstig hoofdstuk 3 van het VLAREA ten aanzien van de leden van de Organisaties die een mandaat hebben gegeven in uitvoering wordt gebracht.

Preventie

Art. 4. § 1. De leden van de organisaties nemen de nodige inspanningen om :

- de recycleerbaarheid van de apparaten die ze op de markt brengen te verbeteren, met name door zo weinig mogelijk composietmaterialen te gebruiken en door de gebruikte materialen te identificeren;
- zo weinig mogelijk gebruik te maken van materialen die gevaarlijke stoffen bevatten;
- gebruik te maken van de minst schadelijke productietechnieken;
- energie te besparen op het vlak van de productie en het gebruik van de apparaten.

§ 2. Teneinde de in § 1 vastgestelde doelstellingen te halen, dienen de bedrijven, individueel of via hun beroepsfederatie, een preventieplan op te stellen dat inspanningen bevat om kwantitatieve en kwalitatieve preventie te bevorderen. Zes maanden na ondertekening van deze overeenkomst dient er een akkoord te worden bereikt tussen de OVAM en de organisaties betreffende de inhoud en evaluatiecriteria van een preventieplan. Het preventieplan moet aan de OVAM worden voorgelegd 12 maanden na de ondertekening van deze overeenkomst.

Indien de OVAM het plan ontoereikend acht, kan ze desgevallend en na motivering een gedeeltelijke of volledige herziening van het plan vragen. Het plan zal worden beoordeeld en, indien nodig, elk jaar worden bijgewerkt.

Inzameling van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur

Art. 5. § 1. De afgedankte elektrische en elektronische apparatuur worden ingezameld via :

- het vrijwillig brengen door de consumenten bij het netwerk van eindverkopers die een mandaat hebben verleend aan hun organisatie;
- het vrijwillig brengen door de consumenten bij de openbare containerparken en de kringloopcentra;
- andere inzamelsystemen die in samenspraak tussen de rechtspersonen van publiek recht en de beheersorganismen (zie art 7) zijn vastgesteld.

§ 2. De eindverkopers zullen, wanneer een consument een product aanschafft, het overeenstemmende product waarvan de consument zich ontdoet gratis in ontvangst nemen, tijdens de overdracht van het nieuwe product.

Deze aanvaardingsplicht geldt ook als het product ten huize van de consument wordt geleverd.

Afgedankte elektrische en elektronische apparatuur waarvan essentiële onderdelen ontbreken en/of die afvalstoffen bevatten vreemd aan het afgedankt apparaat kunnen worden geweigerd. Het (de) beheersorganisme(n) zal (zullen) een lijst met essentiële onderdelen aan de OVAM ter goedkeuring voorleggen.

§ 3. Het Gewest verbindt zich ertoe het principe te steunen van de gratis aanvaarding van de afgedankte apparaten van de inwoners en eindverkopers ingezameld via de containerparken of via een huis-aan-huis inzameling en van de kringloopcentra.

Voor de apparaten waarvan de eindverkopers zich wensen te ontdoen en die ze hebben ontvangen van de consumenten, kunnen hoeveelheidsbeperkingen worden opgelegd rekening houdend met de plaatselijke toestand en na overleg met alle betrokken partijen. De eindverkopers dienen aan te tonen dat de apparaten afkomstig zijn van consumenten.

§ 4. Het beheersorganisme dient de afgedankte elektrische en elektronische apparatuur gratis op te halen bij :

- de eindverkopers, hetzij via hun distributiecentrum, hetzij rechtstreeks bij elke eindverkopere en tussenhandelaar:

— de kringloopcentra die geen overeenkomst hebben met een rechtspersoon van publiek recht, met name de niet-herbruikbare afgedankte elektrische en elektronische apparatuur;

— de containerparken en, desgevallend, de stockeringsplaatsen van rechtspersonen van publiek recht die andere inzamelacties organiseren.

De frequentie van de ophalingen wordt bepaald op basis van de specifieke situatie van de stockeringsplaatsen.

§ 5. Met het oog op een efficiënte inzameling van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur kan het (de) beheersorganisme(n) een voldoende aantal regionale overslagstations ontwikkelen.

§ 6. De regionale overslagstations kunnen door de rechtspersonen van publiek recht, de private sector en het (de) beheersorganisme(n) zelf worden opgericht.

§ 7. Indien de regionale overslagstations door de rechtspersonen van publiek recht via samenwerkingsverbanden worden opgericht dient een akkoord te worden bereikt met het (de) beheersorganisme(n). Als het (de) beheersorganisme(n) de werking van de regionale overslagstations financier(t)(en), dan gebeurt dit bij voorkeur met een forfaitaire vergoeding per apparaat.

Op het regionaal overslagstation dat door de rechtspersoon van publiek recht wordt opgericht, kunnen andere afvalstoffen dan afgedankte elektrische en elektronische apparatuur worden aanvaard. De kosten van het beheer van deze afvalstoffen vallen niet ten laste van het beheersorganisme.

§ 8. De regionale overslagstations staan ondermeer in voor :

— het gratis aanvaarden van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur die door de eindverkopers worden aangeboden;

— het gratis aanvaarden van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur die door de rechtspersonen van publiek recht werden ingezameld;

— het gratis aanvaarden van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur die door de kringloopcentra worden aangeboden;

— de eventuele tussentijdse opslag en sortering van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur die in opdracht van het (de) beheersorganisme(n) werd(en) ingezameld bij de eindverkopers, kringloopcentra en de rechtspersonen van publiek recht.

§ 9. Het (de) beheersorganisme(n) stelt (stellen) de nodige inzamelmiddelen ter beschikking bij de rechtspersonen van publiek recht, de regionale overslagstations, de eindverkopers en de kringloopcentra.

§ 10. De handelingen voor de inzameling van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur door de verschillende actoren dient op een zodanige wijze te gebeuren dat de mogelijkheden inzake ten eerste hergebruik en ten tweede een milieuverantwoorde verwerking maximaal gevrijwaard blijven.

§ 11. Het (de) beheersorganisme(n) streeft (streven) naar een maximale inzameling van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur die jaarlijks in het Vlaamse Gewest vrijkomen. De inzamelresultaten zullen door het beheersorganisme en de OVAM van nabij opgevolgd worden en worden vergeleken met de resultaten die door gelijkaardige systemen in de andere gewesten en in het buitenland worden behaald. Aan de hand van deze vergelijking zal het systeem van inzameling al dan niet worden aangepast in overleg met alle betrokken partijen.

§ 12. Met het oog op de concrete uitvoering van de doelstellingen van deze overeenkomst dient het beheersorganisme met elke rechtspersoon van publiek recht een overeenkomst te sluiten. Deze overeenkomst stelt minimum het volgende vast :

— de modaliteiten voor de gratis aanvaarding van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur in de openbare containerparken;

— de frequentie en de wijze van inzameling van de afgedankte elektrische en elektronische apparatuur bij de openbare containerparken;

— de organisatie van andere inzamelmiddelen zoals bedoeld in § 1, 3e punt, van dit artikel;

— de tenlasteneming van de kosten voor het beheer van de door de rechtspersoon van publiek recht opgerichte regionale overslagstations indien het beheersorganisme tot de financiering van de regionale overslagstations overgaat;

— de terbeschikkingstelling door het beheersorganisme van de nodige recipiënten voor de tijdelijk opslag van de ingezamelde apparaten;

— de eventuele mogelijkheden voor de eindverkopers om bepaalde hoeveelheden afgedankte elektrische en elektronische apparatuur af te leveren op bepaalde containerparken;

— de tarieven en de methoden voor het demonteren ingeval de rechtspersoon van publiek recht zelf een deel van of alle demonteeracties wenst uit te voeren aan marktprijs;

— de organisatie van voorlichtingscampagnes ten behoeve van de bevolking zoals bedoeld in artikel 9.

Een modelovereenkomst ter uitvoering van artikel 5, § 12, kan ter goedkeuring aan de OVAM worden voorgelegd.

De tarieven en de criteria voor financiële steun ten voordele van de rechtspersonen van publiek recht zijn dezelfde voor de drie gewesten.

In geval van meningsverschil tussen het beheersorganisme en de rechtspersoon van publiek recht, zal de OVAM bemiddelen.

Verwerking en recycling - doelstellingen

Art. 6. § 1. Al de in toepassing van de aanvaardingsplicht in ontvangst genomen afgedankte elektrische en elektronische apparatuur wordt overeenkomstig artikel 3.5.2, § 1, van het VLAREA gescheiden in herbruikbare en niet-herbruikbare apparatuur. Voor deze scheiding kan een beroep worden gedaan op de door de OVAM erkende kringloopcentra. Indien deze scheiding wordt uitgevoerd door andere bedrijven dan erkende kringloopcentra dient te worden aangetoond dat de herbruikbare elektrische en elektronische apparaten daadwerkelijk werden hergebruikt.

De resultaten inzake hergebruik zullen worden geëvalueerd en worden vergeleken met de resultaten in de andere gewesten en het buitenland.

Met het oog op de concrete uitvoering van deze paragraaf kan een modelovereenkomst worden opgesteld. Dit model dient ter goedkeuring aan de OVAM te worden voorgelegd.

§ 2. De niet-herbruikbare afgedankte elektrische en elektronische apparatuur wordt op een milieuverantwoorde wijze door daartoe vergunde verwerkers ontdaan van de verschillende schadelijke componenten, inzonderheid die gevaarlijke stoffen of gevaarlijke mechanische onderdelen bevatten.

Inzonderheid PCB-houdende condensatoren, kwikschakelaars, beeldbuizen, batterijen en eventuele andere componenten met gevaarlijke stoffen, moeten aldus selectief worden gedemonteerd. Alle aanwezige vloeistoffen dienen te worden afgetapt en de nodige verwerking te krijgen.

§ 3. De onderdelen die stoffen bevatten vallende onder het Protocol van Montreal krijgen een specifieke verwerking. De (H)CFK-bevattende koelvloeistof die zich in het koelcircuit bevindt, wordt afgetapt en gescheiden in een olie- en een (H)CFK-fractie. Het isolatiemateriaal wordt door middel van een ontgassingssysteem ontdaan van (H)CFK's.

§ 4. De resterende materialen en onderdelen van de afgedankte elektrische en elektronische apparatuur dienen op een selectieve en milieuvriendelijke wijze te worden afgehaald en/of behandeld.

§ 5. De verwerking van de met toepassing van de aanvaardingsplicht ingezamelde afgedankte elektrische en elektronische apparatuur moet ertoe leiden dat vanaf het jaar 2001 de volgende doelstellingen inzake hergebruik en recycling worden behaald :

1° voor het ferro-metaal : 95 %;

2° voor het non ferro-metaal : 95 %.

Voor de kunststoffen dient een percentage van 100 % nuttige toepassing te worden bereikt waarvan recycling en hergebruik minimum 20 %.

Bovendien moeten de volgende algemene doelstellingen inzake hergebruik en recycling worden gehaald :

90 % voor de grote huishoudapparaten zoals bepaald in bijlage 1, 1°, b.

70 % voor de andere apparaten.

Op basis van de behaalde resultaten zullen die doelstellingen op grond van de op de markt gebrachte apparaten door de gewesten worden herzien uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding van deze overeenkomst en dit na overleg met de beheersorganismen.

§ 6. Het (de) beheersorganisme(n) stelt (stellen) aan de OVAM een lijst ter beschikking van de daarvoor vergunde verwerkingsinstallaties waarop een beroep wordt gedaan voor de verwerking van de in uitvoering van deze overeenkomst aanvaarde afgedankte elektrische en elektronische apparatuur en van de inrichtingen die instaan voor het hergebruik van de apparaten/onderdelen.

De OVAM heeft één maand de tijd om deze lijst goed te keuren. Bij ontstentenis daarvan wordt de lijst geacht goedgekeurd te zijn.

De goedkeuring van deze lijst door de OVAM heeft evenwel enkel betrekking op de toepassing van deze milieubeleidsovereenkomst en heeft geen betrekking op de naleving van de VLAREM. Eén van de criteria heeft betrekking op de mogelijkheden inzake de herintegratie in het arbeidscircuit.

Wanneer de OVAM de lijst niet goedkeurt, wordt deze lijst besproken in de geschillencommissie opgericht overeenkomstig artikel 12 van deze overeenkomst.

Bij een wijziging van voormelde lijst moet dezelfde procedure worden gevolgd.

Met het oog op de goedkeuring van bovenvermelde lijst wordt per verwerkingsinrichting alle nodige informatie ter beschikking van de OVAM gesteld met betrekking tot de wijze waarop het afgedankte elektrische en elektronische apparatuur wordt verwerkt.

§ 7. De overeenkomsten die met de verwerkers worden afgesloten bevatten één of meerdere bepalingen die moeten toelaten dat de bedrijfsactiviteit kan worden doorgelicht door een onafhankelijk certificeringorganisme.

§ 8. Eindverkopers die voor de verwerking van de aanvaarde afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (inclusief hergebruik) geen beroep doen op het (de) beheersorganisme(n) dienen eveneens te voldoen aan de bepalingen van dit artikel. De eindverkopers stellen hieromtrent de nodige informatie ter beschikking aan het (de) beheersorganisme(n).

Beheersorganisme(n)

Art. 7. § 1. De Organisaties die de fabrikanten en invoerders vertegenwoordigen, nemen het initiatief om één of meerdere beheersorganismen op te richten onder de vorm van een vereniging zonder winstgevend doel conform de wet van 27 juni 1921 waarbij aan een vereniging zonder winstgevend doel en aan de instelling van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend.

§ 2. Het (de) beheersorganisme(n) zal (zullen) onder meer voorzien in :

1° de organisatie van de ophaling van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur overeenkomstig de bepalingen van deze overeenkomst;

2° de organisatie van de verwerking van de ingezamelde afgedankte elektrische en elektronische apparatuur;

3° de informatievoorziening naar alle actoren betrokken bij de uitvoering van deze overeenkomst;

4° het verzekeren van de monitoring van het behalen van de resultaten vermeld in artikelen 5 en 6 en de uitvoering van de andere bepalingen van deze overeenkomst.

§ 3. Het (de) beheersorganisme(n) streeft (streven) naar een zo groot mogelijke uniformiteit inzake administratie en logistiek. Over modaliteiten van de werking van de beheersorganismen wordt overleg gepleegd met alle betrokken partijen.

§ 4. Het beheersorganisme mag de toetreding van geen enkele onderneming of federatie weigeren waarop de in deze overeenkomst bedoelde aanvaardingsplicht van toepassing zou kunnen zijn, tenzij om ernstige redenen die naar behoren bij de OVAM worden verantwoord.

De Raad van Beheer bestaat uit minstens 1 afgevaardigde van de distributie.

Mogelijke geschillen worden aan de in artikel 12 bedoelde geschillencommissie voorgelegd.

§ 5. Het beheersorganisme verbindt zich ertoe zijn doelstellingen in alle doorzichtigheid te bereiken. Hiertoe worden alle notulen van de beheersorganen van het organisme verstuurd naar de OVAM.

De typebestekken voor de inzameling en de verwerking van de apparaten dienen ter goedkeuring aan de OVAM te worden voorgelegd.

Financiering

Art. 8. § 1. De leden van de Organisaties die hun mandaat hebben gegeven en die de hoedanigheid van producent of invoerder bezitten, betalen ter financiering van de activiteiten van het (de) beheersorganisme(n), aan het (de) beheersorganisme(n) een milieubijdrage per apparaat bij het op de markt brengen van dit apparaat. Deze milieubijdrage kan verschillen per soort en per type van apparaat en per productcategorie.

Het bedrag van deze milieubijdrage zal bepaald worden door het beheersorganisme, rekening houdend met de vermoedelijke kosten voor ophaling en verwerking en met een reserve tegen het verkeerd inschatten van deze vermoedelijke kosten in de opstartfase. Het bedrag van de milieubijdrage zal worden aangepast op grond van de recycleerbaarheid van het product of de groep apparaten die op de markt worden gebracht.

§ 2. De hoogte van de milieubijdrage, bedoeld in § 1, moet voor advies aan de OVAM worden voorgelegd. Met het oog op deze evaluatie wordt een financieel plan opgesteld waaruit blijkt dat deze milieubijdragen gerechtvaardigd zijn. Dit plan moet worden voorgelegd aan de OVAM die één maand de tijd heeft om advies uit te brengen.

§ 3. Het bedrag van de milieubijdrage is jaarlijks herzienbaar. De herziene milieubijdragen worden uiterlijk zes maanden na het door de OVAM uitgebrachte advies toegepast.

§ 4. Deze milieubijdragen met vermelding van de bedragen worden steeds, per apparaat of groep van apparaten, op de factuur vermeld bij de verkoop van een apparaat tussen de leden van de Organisaties.

De milieubijdragen worden steeds netto in de commercialisatieketen doorgegeven en duidelijk gecommuniceerd en doorberekend aan de consumenten.

§ 5. Ter berekening van de milieubijdrage, bedoeld in § 1, doen de leden-fabrikanten en de leden-invoerders van de Organisaties jaarlijks vóór 1 april aan het beheersorganisme aangifte voor elk van de apparaten, bedoeld in bijlage 1, van het aantal hiervan dat door hen in het voorbije kalenderjaar op de markt werd gebracht.

§ 6. Het (de) beheersorganisme(n) kan (kunnen) steeds bij de distributiekanaalen waar afgedankte elektrische en elektronische apparatuur wordt opgehaald, controles laten uitvoeren door een onafhankelijk bureau met betrekking tot de uitvoering van artikel 8 van deze overeenkomst.

§ 7. De Organisaties en hun leden die deze milieubeleidsovereenkomst onderschrijven verbinden zich ertoe geen apparaten te verkopen waarop geen milieubijdrage betaald werd of waarvoor geen sluitend systeem van aanvaarding wordt bewezen.

Sensibilisering t.a.v. de consument

Art. 9. § 1. De OVAM en het (de) beheersorganisme(n) zorgen voor de nodige sensibilisering van de consumenten in verband met de inzameling en verwerking van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur in uitvoering van deze overeenkomst.

Elke algemene voorlichtingscampagne die het (de) beheersorganisme(n) wil(len) voeren wordt vooraf ter goedkeuring aan de OVAM voorgelegd. Elke operationele campagne (praktische informatie over de plaats, frequentie en soort inzameling,...) wordt in samenspraak met de rechtspersonen van publiek recht georganiseerd.

§ 2. De eindverkoper is er toe gehouden om op een duidelijk zichtbare plaats van elk van zijn verkooppunten een bericht aan te brengen waarop vermeld wordt op welke wijze hij voldoet aan de bepalingen van deze overeenkomst (en specifiek de verplichtingen voorzien in artikel 8, § 4) en het VLAREA. Het sensibiliseringsmateriaal dat door elk beheersorganisme ter beschikking wordt gesteld, is aan het voorafgaand advies van de OVAM onderworpen.

Informatie en controle

Art. 10. § 1. Elk beheersorganisme deelt jaarlijks vóór 30 april aan de OVAM volgende gegevens mee (en de eerste maal zes maanden na de inwerkingtreding van deze milieubeleidsovereenkomst) :

1° de totale hoeveelheid afgedankte elektrische en elektronische apparatuur, uitgedrukt in kilogram, soorten en aantallen, die in het kader van de aanvaardingsplicht per inzamelkanaal werd ingezameld;

2° de totale hoeveelheid afgedankte elektrische en elektronische apparatuur en onderdelen, uitgedrukt in kilogram, soorten en aantallen die per inzamelkanaal (eindverkopers, gemeenten,...) die werd hergebruikt, en de bestemming;

3° de totale hoeveelheid van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur dat aan de vergunde inrichtingen voor de verwerking van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur werd aangeboden;

4° de totale hoeveelheden afvalstoffen voortkomende uit de verwerking van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur, uitgedrukt in kilogram en opgesplitst per groep van afvalstof als bedoeld in artikel 6, § 5 van deze overeenkomst die nuttig werden toegepast of verwijderd;

5° de totale hoeveelheid gevaarlijk afval, uitgedrukt in gewicht en soort zoals in artikel 6, § 2 en § 3 is opgenomen;

6° de totale hoeveelheid apparaten, uitgedrukt in kilogram, soorten en aantallen dat door de leden en deelnemers van het beheersorganisme op de markt werd gebracht;

7° een lijst van de leden en deelnemers van het beheersorganisme en de datum van toetreding van deze leden;

8° een schatting van de gemiddelde samenstelling minstens per materiaal zoals bepaald in artikel 6 van deze overeenkomst van de apparaten die door de leden op de markt werden gebracht;

9° een lijst van de ophalers die in opdracht van het beheersorganisme afgedankte elektrische en elektronische apparatuur hebben ingezameld;

10° een lijst van de gemeenten waarmee in uitvoering van deze overeenkomst een overeenkomst als bedoeld in artikel 5, § 12 werd gesloten;

11° een lijst van kringloopcentra waarop beroep is gedaan voor de scheiding in herbruikbare en niet-herbruikbare afgedankte elektrische en elektronische apparatuur;

12° lijst van de eindverkopers waar in uitvoering van deze milieubeleidsovereenkomst afgedankte elektrische en elektronische apparatuur werd opgehaald;

13° de wijze van verwerking (kwalitatieve beschrijving) van de ingezamelde afgedankte elektrische en elektronische apparatuur.

§ 2. Het (de) beheersorganisme(n) en de leden van de Organisaties verschaffen aan de OVAM alle andere informatie die de OVAM nuttig acht voor de beoordeling van de in deze milieubeleidsovereenkomst te bereiken doelstellingen en de controle op de uitvoering van de aanvaardingsplicht. Hieromtrent zal de OVAM voorafgaandelijk overleg plegen met het (de)beheersorganisme(n).

§ 3. Het beheersorganisme en de OVAM wijzen gezamenlijk een doorlichtingsbedrijf aan dat ermee belast is de rekeningen van het beheersorganisme te controleren zodat er kan worden nagegaan dat de financiële stromen worden aangewend overeenkomstig de doelstelling van deze overeenkomst. Het doorlichtingsbedrijf dat wordt aangeduid kan hetzelfde zijn als het bedrijf dat werd aangeduid in het kader van andere wettelijke verplichtingen.

Het doorlichtingsbedrijf brengt regelmatig schriftelijk verslag uit aan het beheersorganisme en de OVAM en dit met een door de partijen vast te stellen frequentie.

De OVAM kan elke bijkomende informatie in het kader van de doorlichting vragen die ze nuttig acht om na te gaan of de financiële stromen met de opdrachten van het beheersorganisme overeenstemmen.

De kosten gemaakt in het kader van de doorlichting vallen ten laste van het (de) beheersorganisme(n). Kosten die worden gemaakt buiten het kader van de doorlichting vallen ten laste van de overheid.

Verbintenis van het Vlaamse Gewest

Art. 11. § 1. Het Vlaamse Gewest zal initiatieven nemen naar de andere gewestelijke overheden om in de drie gewesten voor het Belgische grondgebied een geharmoniseerde regelgeving inzake aanvaardingsplicht van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur gelijktijdig in voege te brengen.

§ 2. De OVAM zal namens het Vlaamse Gewest erover waken dat het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1997 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer, inzonderheid hoofdstuk 3 inzake de uitvoering van de aanvaardingsplicht, stringent wordt toegepast en overtredingen worden geverbaliseerd.

§ 3. Het Vlaamse Gewest verbindt er zich toe het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer (VLAREA) aan te passen teneinde de uitvoering van deze overeenkomst mogelijk te maken.

§ 4. Om de ondernomen stappen van de Organisaties en hun leden die deze overeenkomst onderschrijven te steunen, verbindt het Vlaamse Gewest er zich toe, indien de realisatie van de aanvaardingsplicht dat vergt en na overleg met het beheersorganisme, op haar niveau de nodige aanvullende reglementaire bepalingen te treffen. De verplichtingen in deze overeenkomst zullen aangepast worden aan de bepalingen van een eventuele Europese regelgeving betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur indien de verplichtingen strijdig zijn met deze Europese regelgeving. De gewesten nemen de nodige initiatieven om op een uniforme wijze te komen tot een Europese regelgeving.

Geschillencommissie

Art. 12. § 1. In geval van een geschil over de uitvoering van de milieubeleidsovereenkomst zal een geschillencommissie samengesteld worden. Deze commissie wordt ad hoc samengesteld (afhankelijk van de aard van het geschil) en bestaat altijd uit twee vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest en twee vertegenwoordigers van het (de) beheersorganisme(n) en een voorzitter. De voorzitter wordt in consensus aangeduid door de 4 vertegenwoordigers.

§ 2. Indien over een geschil geen oplossing wordt gevonden, zal de voorzitter de uiteindelijke beslissing nemen.

Duur en einde van de overeenkomst

Art. 13. § 1. De milieubeleidsovereenkomst treedt in werking op de tiende dag na de publicatie van de milieubeleidsovereenkomst in het *Belgisch Staatsblad*, zoals bepaald in artikel 6, § 6, van het decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieubeleidsovereenkomsten.

§ 2. De milieubeleidsovereenkomst wordt afgesloten voor de duur van 5 jaar.

§ 3. Deze overeenkomst kan worden gewijzigd tijdens de geldigheidsduur, zoals bepaald in artikel 8, § 3, van het voormelde decreet betreffende de milieubeleidsovereenkomsten, met akkoord van alle partijen.

§ 4. Deze milieubeleidsovereenkomst kan worden opgezegd mits inachtneming van een opzeggingstermijn van zes maanden. Indien de opzegging niet uitgaat van het Vlaamse Gewest, moet zij gebeuren door de andere partijen gezamenlijk.

De kennisgeving van de opzegging gebeurt op straffe van nietigheid, hetzij bij een ter post aangetekende brief, hetzij bij deurwaardersexploot. De opzeggingstermijn begint te lopen vanaf de eerste dag van de maand volgend op de kennisgeving.

Bevoegdheidsbeding

Art. 14. Elk geding dat uit deze milieubeleidsovereenkomst ontstaat of ermee verband houdt en waarvoor geen oplossing kan worden gevonden in de geschillencommissie zoals bedoeld in artikel 12 van deze overeenkomst, wordt voorgelegd aan de rechtbanken van het gerechtelijk arrondissement Brussel.

Slotbepaling

Art. 15. De milieubeleidsovereenkomst werd gesloten te Brussel op 26 januari 2001 en werd ondertekend door de vertegenwoordigers van alle partijen. Elke partij erkent haar exemplaar van de overeenkomst te hebben ontvangen.

Brussel, 26 januari 2001.

Voor het Vlaamse Gewest :

De minister-president van de Vlaamse regering,

P. DEWAEL

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Mevr. V. DUA

Voor de Organisaties :

Namens BDMV vzw, Belgisch Direct Marketing Verbond :

M. Casters

Namens de BKK vzw, Belgische Kamer voor Kantoormachines :

R. Scherpereel

Namens AGORIA-VLAANDEREN vzw, Multisectorfederatie van de technologische industrie :
Wilson de Pril Christian Vanhuffel

Namens FEDELEC vzw, Nationale federatie van installateurs-elektriciens in de nijverheid en het bouwbedrijf :
Laurent Neyrinck

Namens FEDIS vzw, Belgische federatie van distributieondernemingen :
Etienne Heirman

Namens FEE vzw, Federatie van de Elektriciteit en de Elektronica :
Yves de Coorebyter

Namens FIR vzw, Federatie van de fabrikanten en invoerders van radiocommunicatieuitrustingen :
Thierry De Beys

Namens IMCOBEL vzw, Belgische beroepsgroepering van invoerders en fabrieksagenten van gereedschap :
P. Tilgenkamp

Namens LVMEB vzw, Landelijke vereniging van meesters elektriciens van België :
Willy Raes

Namens NELECTRA vzw, Nationaal verbond voor zelfstandige elektriciens
en handelaars in elektrische apparaten :
Roger Coteur

Namens FEDAGRIM vzw, Belgische Federatie van de Uitrusting voor de Landbouw,
de Tuinbouw, de Veeteelt en de Tuin :
René Heinix

Namens KVK vzw, Koepel van Vlaamse Kringloopcentra :
Hubert Quintelier

Bijlage 1 :

- 1° Grote huishoudelijke apparaten :
- a) koel- en vriesapparaten :
koelkasten, diepvriezers en klimaatregelingsapparaten, koel- en vriescombinatieapparaten, luchtontvochtigers;
- b) grote apparaten :
fornuizen, wasmachines, afwasmachines, droogzwinders, droogkasten en waterverwarmers, strijkmachine, gecombineerde was- en droogautomaat, zonnepanelen en zonnepomp;
- c) kleine apparaten :
grill- en bakoven, dampkappen, microgolfovens en andere ovens, draagbare verwarmingsapparaten en klein huishoudelijk apparaat, al of niet meervoudige kookplaten, gecombineerde oven (magnetron, grill);
- 2° Consumentenapparatuur :
televisies, radio's, versterkers, tuners, cassette-deck, platenspeler, cd-speler, videorecorder, videocamera, luidsprekers;
- 3° Kleine huishoudelijke apparaten :
frituurpannen, broodroosters, tuingereedschappen, stofzuigers, naaimachines, scheerapparaten, afzuigkap met ingebouwde motor, baardtrimmer, bedverwarmer, blender, blikopener, bordenwarmer, broodbakmachine, broodrooster, citruspers, « Croque Monsieur »-ijzer, dompelaar, eierkoker, elektrisch deken, elektrisch mes, elektrische barbecue, elektrische wok, epileerapparaat, espresso-automaat ontworpen voor huishoudelijk gebruik, flessenwarmer, fondueset, gecombineerde blikopener/messenslijper, gecombineerde mondbad/tandenborstel, gezichtsbruiner, gezichtsmassage, gourmet-set, grill, haardroger, haardroogkap, haarkrullborstel/tang, haarstyler, hakapparaat, ijsmachine, individuele klokken, individuele ventilator, infraroodlamp, kaasmaker, kappersset, keukenhakapparaat, keukenrobot (Foodprocessor), keukenweegschaal, koffie-apparaat, koffiemolen, kook- of warmhoudplaat (enkelvoudig), kruimeldief, krulset, ladyshave, luchtbevochtiger, luchtreiniger, massage-apparaat, messenslijper, milkshaker, mixer, monddouche, neustondeuse, personenweegschaal, raclette, rijstkoker, sapcentrifuge, scheerapparaat, schotelwarmers, snelkoker, snijmachine, soldeerapparaat, staafmixer, steengrill, stofzuiger met ingebouwd motor, stoomkoker, stoomreiniger, strijkijzer, tandenborstel, thee-apparaat, verwarmingskussen, verwarmingsroltafels, vleesmolen, vloerreiniger, voetmassage, wafelijzer, waterfilter, waterkoker, wekker, yoghurtmaker;
- 4° IT- en telecommunicatieapparatuur :
IT-materiaal : PC's (inclusief monitoren), laptop-computers, note-book computers, desktop- en draagbare printers, personal copiers, elektrische schrijfmachines, zak- en tafelrekenmachines.
Telecommunicatie-apparatuur : faxtoestel, telefoontoestel, draadloze telefoontoestellen, GSM's, antwoordapparaten.
- 5° Tuingereedschap
- a) klein tuingereedschap : boordsnijders (synthetisch chassis), haagscharen, bladblazers (-zuigers), kettingzagen
- b) groot tuingereedschap : grasmaaiers (metalen chassis), grasmaaiers (synthetisch chassis), tuinteelmachines, grasperkverluchters.

Bijlage 2

- Toners;
— Inktpatronen;
— ...

Memorie van toelichting

1. Algemene toelichting

Historiek

Bij de wijziging van het afvalstoffendecreet in 1994 werd het instrument aanvaardingsplicht ingevoerd. De Vlaamse regering kan volgens artikel 10 van het afvalstoffendecreet de afvalstoffen aanduiden waarvoor de aanvaardingsplicht geldt. Via het instrument aanvaardingsplicht wil men gans de keten (producenten, invoerders en distributie) responsabiliseren en het principe « de vervuiler betaalt » toepassen. De uitvoering van de aanvaardingsplicht moet uiteindelijk ondermeer leiden tot : een verhoging van de inzameling van de desbetreffende afvalstoffen, een kwalitatieve verwerking van de ingezamelde afvalstoffen, stimuleren van preventieve maatregelen en betere mogelijkheden inzake handhaving.

Reeds in 1995 werden gesprekken gevoerd betreffende een milieubeleidsvereenkomst voor witgoed (koelkasten, wasmachines,...). Het knelpunt in het overleg was steeds dat er geen wettelijk kader was die aan alle producenten en invoerders de verplichting oplegde om mee te werken aan een systeem voor inzameling en verwerking. Een milieubeleidsvereenkomst is immers enkel bindend voor de betrokken partijen. Door de invoering van de aanvaardingsplicht voor bruin- en witgoed in het VLAREA werd dit probleem opgelost.

In 1998 werd met het oog op de invoering op een optimale wijze van de aanvaardingsplicht voor bruin- en witgoed het studiesyndicaat BELELEC opgericht. In BELELEC zetelden, naast de drie gewestelijke overheden, vertegenwoordigers van de industrie, distributie en de installateurs. Vanuit BELELEC werden eveneens de initiatieven op Europees niveau opgevolgd. Momenteel is er een voorstel van richtlijn van de Europese Commissie betreffende elektrische en elektronische toestellen. Begin 1999 werd door BELELEC een eindrapport aan de drie leefmilieu ministers bezorgd met een aantal concrete aanbevelingen. Deze aanbevelingen hadden ondermeer betrekking op de doelstellingen, relatie met de gemeenten, definitie van bruin- en witgoed, financiering, ...

In de eerste helft van 1999 werden verdere gesprekken gevoerd. Dit leidde tot een voorontwerp van milieubeleidsvereenkomst. Een akkoord werd evenwel niet bereikt. De aanvaardingsplicht in VLAREA ging inmiddels van kracht op 1 juli 1999. Vanaf september 1999 werden nieuwe gesprekken aangevat tussen de verschillende betrokken federaties en de gewesten. Dit overleg leidde tot de tekst die nu voorligt.

Kader en voorstel van milieubeleidsvereenkomst

Voor bruin- en witgoed geldt sinds 1 juli 1999 de aanvaardingsplicht in het Vlaamse Gewest. De aanvaardingsplicht houdt voor de eindverkoper in dat hij, wanneer een consument een product aanschaft, verplicht is het overeenstemmende product waarvan de consument zich ontdoet gratis in ontvangst te nemen. Vervolgens worden dezelfde verplichtingen opgelegd aan de tussenhandelaars, producenten en invoerders. Vanaf 1 juli 2004 dient de consument zelfs geen vervangende producten aan te schaffen.

Overeenkomstig artikel 3.1.1.4. van het VLAREA dient de wijze waarop uitvoering wordt gegeven aan de aanvaardingsplicht te worden vastgelegd in hetzij een afvalbeheerplan dat bij de OVAM ter goedkeuring wordt ingediend, hetzij een milieubeleidsvereenkomst die wordt afgesloten door de overkoepelende representatieve organisatie van ondernemingen waarvan de producent en/of invoerder lid is. De inhoud van het afvalbeheerplan en de procedure van goedkeuring van het afvalbeheerplan is vastgelegd in het VLAREA. De procedure voor het afsluiten van een milieubeleidsvereenkomst is bepaald in het decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieubeleidsvereenkomsten. De meeste producenten, invoerders en eindverkopers van elektrische en elektronische toestellen wensen met het oog op het daadwerkelijk uitvoeren van de aanvaardingsplicht via hun representatieve beroepsorganisaties een milieubeleidsvereenkomst af te sluiten. Hierdoor geven zij gezamenlijk uitvoering aan de aanvaardingsplicht waardoor er schaalvoordelen kunnen ontstaan, het systeem eenvoudiger (goedkoper) wordt en duidelijker is voor de consument.

De bedrijven die niet willen meewerken aan de uitvoering van de milieubeleidsvereenkomst dienen een afvalbeheerplan bij de OVAM in te dienen. In dit plan dient duidelijk te worden aangegeven op welke wijze zij uitvoering gaan geven aan de aanvaardingsplicht.

In de milieubeleidsvereenkomst wordt duidelijk weergegeven op welke wijze uitvoering zal worden gegeven aan de aanvaardingsplicht. Volgende belangrijke elementen komen aan bod :

- toepassingsgebied;
- kwalitatieve en kwantitatieve preventie;
- de organisatie van de inzameling van elektrische en elektronische toestellen;
- eisen inzake de verwerking van elektrische en elektronische toestellen;
- de organisatie van de aanduiding van de verwerkers;
- de samenwerking met de rechtspersonen van publiek recht en de kringloopcentra;
- de financiering van het systeem;
- de werking van één of meerdere beheersorganismen;
- sensibilisering van de verschillende betrokkenen;
- informatieplicht en controle.

De uiteindelijke doelstelling is een globale oplossing te vinden voor de totale stroom van elektrische en elektronische toestellen die vrijkomen in samenspraak met alle betrokkenen. De uitvoering van de milieubeleidsvereenkomst moet leiden tot een maximale inzameling en een hoogwaardige verwerking van elektrische en elektronische toestellen. Specifieke aandacht wordt besteed aan hergebruik onder milieuverantwoorde voorwaarden, de specifieke situatie van de kleine eindverkopers, samenwerking met de gemeenten, duidelijke communicatie naar de bevolking en ingebouwde controlestructuren.

Tot op heden is aan de aanvaardingsplicht geen uitvoering gegeven door de betrokkenen. Eén van de belangrijkste redenen is het gebrek aan een uniforme regeling in de drie gewesten. Het is dan ook de bedoeling dat in de andere gewesten een gelijkaardige overeenkomst wordt ondertekend zodat zo vlug als mogelijk uitvoering wordt gegeven aan de aanvaardingsplicht. Het kabinet van Vlaams minister Vera Dua zal samen met de Vlaamse regering hiervoor de nodige initiatieven nemen.

Informatie met betrekking tot de milieubeleidsvereenkomst zal worden meegedeeld via specifieke informatiekanalen die zullen worden afgestemd op de verschillende betrokkenen.

Het is de taak van de organisaties hun leden steeds op de hoogte te houden betreffende hun verplichtingen en de uitvoering van de milieubeleidsvereenkomst. In de milieubeleidsvereenkomst is voorzien dat de consument via verschillende kanalen op de hoogte wordt gebracht bijvoorbeeld via het beheersorganisme door algemene campagnes, operationele informatie waarvoor de nodige afspraken dienen te worden gemaakt met de gemeenten/intercommunales. Vanuit de OVAM zal een studiedag worden georganiseerd voor een breed publiek.

De milieubeleidsvereenkomst zal worden ondertekend door verschillende federaties die de belangrijkste producenten, invoerders en de distributeurs vertegenwoordigen van de toestellen waarvoor de aanvaardingsplicht geldt. Een exact dekkingspercentage rekening houdend met de hoeveelheid die op de markt wordt gebracht, kan niet worden weergegeven omdat er in de sector veel parallelle import is. De overheid zal in het kader van haar handhavingacties hiermee rekening dienen te houden.

Communicatie rond de milieubeleidsvereenkomst

Deze milieubeleidsvereenkomst heeft belangrijke financiële implicaties. Waar vroeger de kost van de verwerking van de elektrische en elektronische toestellen werd gedragen door de gemeenschap, wordt in deze overeenkomst gekozen om de producent/invoerder, samen met de andere actoren van deze sector, in te laten staan voor hun product, zelfs wanneer het afval is geworden. Deze kost wordt doorgerekend aan de consument. Wanneer de individuele consument daarvan bewust gemaakt wordt, kan hij zijn aankoop- of afdankgedrag daaraan aanpassen (« responsabilisering »). Vandaar het belang van een goede communicatie.

Communicatie rond de milieubeleidsvereenkomst zelf vindt vooreerst plaats overeenkomstig het decreet betreffende de milieubeleidsvereenkomsten : publicatie van een samenvatting van het ontwerp van milieubeleidsvereenkomst in het *Belgisch Staatsblad*, inzagemogelijkheid van het volledige ontwerp op de OVAM en op haar web-side en de publicatie in het *Belgisch Staatsblad* van de integrale milieubeleidsvereenkomst na ondertekening.

Verder voorziet artikel 9 van de milieubeleidsvereenkomst in de sensibilisatie van de consument door zowel de OVAM als de beheersorganismen, die daartoe de nodige campagnes organiseren. Dergelijke campagnes zullen enerzijds gebruik maken van de gebruikelijke informatiekkanalen, andere zullen informatie verschaffen op de locatie van verkoop.

2. Toelichting bij enkele belangrijke artikelen

— Artikel 1. Juridisch kader

De overeenkomst is bindend voor de organisaties die de overeenkomst ondertekenen en voor de leden van de organisaties die een mandaat hebben gegeven. Bedrijven die geen uitvoering geven aan de wettelijk opgelegde aanvaardingsplicht via de milieubeleidsvereenkomst dienen een afvalbeheerplan bij de OVAM in te dienen. De OVAM zal hierop toezien en zorgen voor een gelijke behandeling tussen de bedrijven die uitvoering geven aan de aanvaardingsplicht via deze milieubeleidsvereenkomst en de bedrijven die een afvalbeheerplan indienen. Indien nodig zullen er wetgevende initiatieven worden genomen.

Deze memorie van toelichting zal tevens voorgedragen worden aan de Vlaamse regering en de rechtsgeldigheid voor de uitvoering van de aanvaardingsplicht zal hierop eveneens gebaseerd worden.

— Artikel 2. Definities en toepassingsgebied

De definities van het Afvalstoffendecreet en het VLAREA zijn van toepassing op de overeenkomst. Tevens werden een aantal definities toegevoegd ter verduidelijking van de tekst : rechtspersonen van publiek recht, OVAM en milieubijdrage.

Met de rechtspersonen van publiek recht worden de gemeenten / of intercommunales bedoeld. De gemeenten hebben overeenkomstig het afvalstoffendecreet/de gemeentewet de verplichting om huishoudelijke afvalstoffen in te (laten) zamelen.

Aangezien in de tekst van de milieubeleidsvereenkomst op verschillende plaatsen naar de OVAM wordt verwezen, wordt in artikel 2, § 2, de OVAM gedefinieerd, de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest. In het kader van de milieubeleidsvereenkomst zal de taak van de OVAM er in bestaan om te controleren dat de verschillende bepalingen van de milieubeleidsvereenkomst worden nageleefd. Tevens zal de OVAM handhavingacties uitvoeren in het kader van de aanvaardingsplicht in het algemeen. De OVAM zal zelf geen initiatieven nemen inzake mee uitvoering geven aan de MBO. Dit is een taak van de private partijen.

Via een milieubijdrage zal de gehele uitvoering van de milieubeleidsvereenkomst worden gefinancierd. Deze bijdrage zal aan de consument worden aangerekend bij de aankoop van een nieuw product. De sector heeft zelf voorgesteld om de uitvoering van de milieubeleidsvereenkomst te financieren via een milieubijdrage.

In artikel 2 wordt verwezen naar bijlage 1 van de overeenkomst. In deze bijlage wordt een opsomming gegeven van de producten waarvoor de overeenkomst geldt en dus zullen worden teruggenomen. De lijst van elektrische en elektronische toestellen is ruimer dan de lijst in artikel 3.5.1. van het VLAREA. De organisaties vonden immers dat de lijst in het VLAREA onvolledig was. Door de uitbreiding van de lijst van toestellen dient het VLAREA op dezelfde wijze te worden aangepast. Hierdoor wordt het noodzakelijk wettelijk kader gecreëerd. Aangezien er steeds nieuwe producten op de markt worden gebracht zal het noodzakelijk zijn dat de lijst regelmatig wordt aangepast in overleg met alle betrokkenen. Een voorliggend voorstel tot wijziging van VLAREA combineert overeenkomstig de EU-ontwerp-RL een omschrijvende definitie met een opsomming van de productgroepen die worden bedoeld. De Vlaamse minister voor Leefmilieu geeft een opsomming van de producten die vallen onder deze productgroepen (telkens bij ministerieel besluit).

De regeling in deze milieubeleidsvereenkomst schept in de praktische situatie van de eindverkoper een één voor één aanvaardingsplicht, tzt. De eindverkoper moet enkel een apparaat aanvaarden als er een nieuw wordt gekocht. In de praktijk bestaat er voor de consumenten echter een situatie van een één voor nul aanvaardingsplicht, aangezien het systeem zo is opgevat dat de burgers gratis hun apparaten kunnen inleveren op containerparken (als de producenten/invoerders de kosten voor inzameling en verwerking vanaf de afhaling op het containerpark op zich moeten nemen, vervalt de reden voor gemeenten om op containerparken retributies voor elektrische en elektronische apparaten in te stellen om deze kosten te dekken). VLAREA zal in die zin worden aangepast.

Het betreft uitsluitend toestellen die bestemd zijn voor particulier gebruik. Deze toestellen kunnen eveneens in bedrijven terecht komen. Een TV bijvoorbeeld kan zowel door gezinnen worden aangekocht als door bedrijven. De aanvaardingsplicht geldt in dit geval voor al de toestellen ongeacht de plaats waar de toestellen worden gebruikt. Professionele toestellen die niet bestemd zijn voor de bevolking vallen niet onder het toepassingsgebied. Voor deze toestellen bestaat in vele gevallen reeds een systeem van terugname door de leverancier. Bijvoorbeeld medische apparatuur.

Verbruiksgoederen zoals bijvoorbeeld toners en inktpatronen vallen niet onder het toepassingsgebied van de overeenkomst. Het is de bedoeling dat hiervoor een aparte regeling in de nabije toekomst wordt uitgewerkt in samenspraak met alle betrokkenen.

— Artikel 4. Preventie

De leden van de organisaties dienen, rekening houdend met hun mogelijkheden, de nodige inspanningen te leveren inzake preventie. Preventieve maatregelen kunnen immers ondermeer een positief effect hebben op de mogelijkheden inzake de recyclage van de ingezamelde toestellen en dus bijdragen aan de realisatie van de doelstellingen.

De impact van Belgische bedrijven op de productie van nieuwe producten is evenwel beperkt aangezien er nog zeer weinig elektrische en elektronische toestellen in België worden geproduceerd. Om deze reden is voorzien dat de organisaties samen met de OVAM akkoord gaan over maatregelen die kunnen worden opgenomen in een preventieplan en de evaluatiecriteria van de ingediende plannen. Hierbij zal rekening worden gehouden met de beperkte impact van de Belgische bedrijven.

— Artikel 5. Inzameling

In artikel 5 wordt de wijze van inzameling van elektrische en elektronische toestellen geregeld. Bij het uitwerken van dit artikel werd gestreefd een totale oplossing te vinden.

De consument kan, overeenkomstig het VLAREA, bij de aankoop van een nieuw toestel het oude toestel aanbieden aan de eindverkoper. De inwoners kunnen eveneens elektrische en elektronische toestellen aanbieden op het containerpark van de gemeente / intercommunale indien zij bijvoorbeeld geen nieuw toestel wensen aan te kopen of bij een kringloopcentrum met het oog op het hergebruik. Daarenboven kan een gemeente/intercommunale elektrische en elektronische toestellen bijvoorbeeld eveneens huis-aan-huis inzamelen.

De overeenkomst voorziet een inzameling door de betrokken sector bij :

— de tussenhandelaar en bij gebreke daarvan de eindverkopers;

— de gemeenten/intercommunales;

— de kringloopcentra eventueel via de gemeenten/intercommunales indien er tussen hen een overeenkomst bestaat.

Er zal daarbij steeds gezocht worden naar de meest efficiënte organisatie van de inzameling, ondermeer door het aantal inzamelpunten te beperken. In de lijn van Het Uitvoeringsplan Gescheiden Inzameling Bedrijfsafval van Kleine Ondernemingen kan dit door ondermeer lokale samenwerking of reverse logistics (dit laatste houdt in dat de distributie daar waar mogelijk en praktisch haalbaar bij voorkeur de apparaten meegeeft aan de vorige schakel in de keten, de tussenhandel en zo verder).

Daar waar er een samenwerking tussen lokale overheid en een kringloopcentrum bestaat dient niet elke kringloopwinkel individueel bediend te worden maar wordt gekozen om de ophaling van de niet herbruikbare elektrische en elektronische apparaten te regelen in de bestaande samenwerking tussen kringloopcentra en lokale overheden. Daar waar een dergelijke samenwerking niet bestaat, bedient het beheersorganisme elk centrum individueel.

Met het oog op een efficiënte inzameling bestaat verder de mogelijkheid dat er regionale overslagstations worden opgericht zoals dit is gebeurd in Nederland. De regionale overslagstations kunnen worden opgericht door de publieke, private sector of het (de) beheersorganisme(n) zelf. De gemeenten en/of intercommunales kunnen samenwerkingsverbanden afsluiten om de regionale overslagstations gezamenlijk op te richten om op deze wijze een optimale schaalgrootte te kunnen bereiken. De kosten voor de inzameling en verwerking vanaf de afhaling op een regionaal overslagstation blijven ten laste van de producenten en invoerders in uitvoering van de aanvaardingsplicht. In sommige gevallen verrechtvaardigt het transport en de opslag van de door de eindverkopers ingezamelde goederen een vergoeding vanwege het (de) beheersorganisme(n).

De nodige inzamelrecipiënten dienen ter beschikking te worden gesteld met als doel een efficiënte organisatie van de inzameling bij de rechtspersonen van publiek recht, de regionale overslagstations, de eindverkopers en de kringloopcentra mogelijk te maken. Het soort van recipiënten dat gaat worden gebruikt, zal worden beslist door het (de) beheersorganisme(n) bij de uitwerking van het systeem op het terrein. Het nodige overleg zal hieromtrent dienen te worden georganiseerd met de ophalers en verwerkers.

De inzamelresultaten zullen jaarlijks worden geëvalueerd en worden vergeleken met de bestaande systemen in de andere gewesten en landen. M.a.w. jaarlijks zal een benchmarking worden uitgevoerd.

Met het oog op de inzameling bij de gemeenten/intercommunales dient een overeenkomst te worden afgesloten. Deze overeenkomst voorziet ondermeer in :

— de organisatie van de inzameling;

— ter beschikking stellen van recipiënten;

— afspraken inzake sensibilisering van de bevolking;

— de eventuele mogelijkheden voor de eindverkopers om bepaalde hoeveelheden gebruikte elektrische en elektronische toestellen af te leveren aan de containerparken. Dit zal afhangen van de concrete situatie op het terrein en zal niet mogelijk zijn bij alle gemeenten gelet op de overbelasting van de containerparken. Eindverkopers worden verondersteld enkel toestellen te brengen van particulier of vergelijkbaar gebruik. Indien uit de situatie blijkt (bijvoorbeeld een groot aantal identieke toestellen zoals de diepvriezers van een grootwarenhuis) dat het om specifieke bedrijfstoeepassingen gaat, kan de gemeente deze weigeren;

— als de rechtspersonen van publiek recht via de marktraadpleging worden aangeduid als demonteerder worden in deze overeenkomst de tarieven en de methoden voor demonteren vermeld.

— Artikel 6. Verwerking en recycling – doelstellingen

De ingezamelde toestellen dienen te worden gescheiden in een herbruikbare en niet-herbruikbare fractie. Dit is een verplichting die eveneens werd opgenomen in het VLAREA en kadert in het beleid van de afgelopen jaren inzake het stimuleren van hergebruik.

Voor de scheiding kan een beroep worden gedaan op erkende kringloopcentra. De nodige afspraken zullen hieromtrent dienen te worden gemaakt tussen de producenten/invoerders en de kringloopcentra. In deze overeenkomst zullen eveneens afspraken dienen te worden gemaakt betreffende :

— productaanpakbaarheid;

— soort van producten die nog op de markt kunnen worden gebracht bijvoorbeeld rekening houdend met de energiebalans;

— informatie-uitwisseling;

— ...

De selectie op herbruikbare toestellen gebeurt bij voorkeur op lokaal niveau. Dit verhindert nodeloos transport (aangezien de verkoop van deze herbruikbare toestellen eveneens lokaal is georganiseerd) en verkleint het risico op beschadiging door transport.

Via de erkenning van de kringloopcentra en de financiële tegemoetkomingen van het Vlaamse gewest aan de kringloopcentra zal men erop toezien dat er geen herstelactiviteiten worden uitgevoerd die het potentieel risico sterk verhogen inzake productaansprakelijkheid.

Aparte doelstellingen inzake hergebruik werden niet opgenomen omdat dit van veel factoren afhangt en moeilijk te kwantificeren is. Wel werd in de overeenkomst voorzien dat het hergebruik wordt opgevolgd en de resultaten zullen worden vergeleken met de resultaten in het buitenland en de andere gewesten.

Verder worden in de overeenkomst eisen gesteld betreffende de verwerking van de niet-herbruikbare toestellen. Deze bepalingen komen voor een groot deel overeen met de eisen opgenomen in het VLAREA. Een aantal doelstellingen werden scherper gesteld t.o.v. het VLAREA en de resultaten inzake hergebruik mogen mee worden verrekend in de doelstellingen. De doelstellingen dienen te worden bereikt vanaf 2001. VLAREA zal op deze punten dienen te worden aangepast.

Voor kunststoffen werd het percentage van 20% behouden. Op het eerste zicht is dit geen hoog percentage maar rekening houdend met de huidige verwerkingsmogelijkheden en het soort van toestellen dat momenteel in de afvalfase terecht komt, is dit percentage zeer ambitieus. Door dit percentage worden de verschillende betrokkenen gestimuleerd om initiatieven te nemen zodat deze doelstelling wordt behaald.

In artikel 6 is een procedure voorzien voor de aanduiding van de verwerkers. Deze procedure moet vermijden dat de ingezamelde toestellen op een niet correcte manier worden verwerkt. In het systeem dat door de sector wordt opgezet dienen hieromtrent de nodige interne controlestructuren te worden opgezet.

De OVAM zal de lijst van verwerkers goedkeuren. Hiervoor heeft de OVAM 1 maand de tijd. Indien geen beslissing binnen de maand wordt genomen wordt de lijst geacht te zijn goedgekeurd. Bij de evaluatie van de lijst zal de OVAM kunnen nagaan of de aangeduide bedrijven de nodige garanties kunnen bieden inzake de te bereiken doelstellingen zoals voorzien in de overeenkomst. Het spreekt voor zich dat de bedrijven die op de lijst staan moeten vergund zijn. De OVAM zal in het kader van de vergunning geen bijkomende controles uitvoeren.

Een aanpassing van het VLAREA dringt zich op in de zin dat de verwerkingswijze zoals beschreven in artikel 6, niet alleen van toepassing zou worden op de afgedankte elektrische en elektronische toestellen die werden ingezameld in het kader van de aanvaardingsplicht.

— Artikel 7. Beheersorganisme

Minstens één beheersorganisme zal dienen te worden opgericht. Het beheersorganisme staat in voor de uitvoering van de verplichtingen die werden opgelegd aan de individuele bedrijven in het kader van de aanvaardingsplicht en de milieubeleidsvereenkomst. Een niet limitatieve taakomschrijving vindt u in paragraaf 2.

Een belangrijke taak betreft de informatievoorziening naar de betrokken actoren : producenten, invoerders, eindverkopers, consumenten,...

Indien er meerdere beheersorganismen worden opgericht zullen de nodige afspraken dienen te worden gemaakt bijvoorbeeld inzake de efficiënte organisatie van de inzameling. Men moet bijvoorbeeld vermijden dat door het feit dat er twee beheersorganismen worden opgericht er bij een eindverkoper door verschillende ophalers, afhankelijk van het beheersorganisme, toestellen worden opgehaald.

In het beheersorganisme dienen alle betrokkenen (producenten, invoerders en distributie) vertegenwoordigd te zijn. Dit moet leiden tot een evenwichtige besluitvorming waarbij wordt rekening gehouden met de problemen van de verschillende betrokkenen. De aanvaardingsplicht legt immers aan de gehele keten (eindverkopers, tussenhandelaars, producenten en invoerders) verplichtingen op.

De typebestekken voor de inzameling en verwerking dienen aan de OVAM te worden voorgelegd. Hierdoor is het mogelijk voor de OVAM om aan de bron controles uit te voeren. Er kan bijvoorbeeld worden vermeden dat door het beheersorganisme offertevragen worden gehouden waarbij gebruik wordt gemaakt van bestekken die niet in overeenstemming zijn met de milieubeleidsvereenkomst en wetgeving terzake. Door te werken met typebestekken kan dit op een efficiënte manier worden vermeden.

— Artikel 8. Financiering

De activiteiten die in het kader van deze overeenkomst zullen worden uitgevoerd dienen te worden gefinancierd via een milieubijdrage. Een goedkeuringsprocedure van de milieubijdrage door de overheid is voorzien. De milieubijdrage kan immers uitsluitend dienen voor de uitvoering van de overeenkomst. Het is tevens de bedoeling dat de bijdrage regelmatig wordt herzien in functie van de werkelijke kosten.

De bedoeling is dat het aantal verschillende bijdragen beperkt blijft. Daarom kan een bijdrage een vast bedrag per productgroep zijn. Bijvoorbeeld voor TV's zal men een bepaalde bijdrage aanrekenen waarbij het niet de bedoeling is dat voor elk type TV een andere bijdrage wordt aangerekend. Het (de) beheersorganisme(n) zal hieromtrent een voorstel dienen uit te werken. Langs de andere kant dienen producenten/invoerders wiens toestellen inzake recyclagemogelijkheden duidelijk beter scoren een lagere bijdrage te kunnen bekomen.

Het is de bedoeling dat voor de consument zo duidelijk mogelijk de milieubijdrage tot uiting komt. Dit betekent dat per verkocht product voor haar of hem moet duidelijk zijn welke milieubijdrage zij of hij levert afzonderlijk van de aankoopprijs. Minstens gebeurt daarbij een duidelijke afzonderlijke vermelding van de milieubijdragen via affichering in de winkelrekken (per productgroep), aangevuld met het ander sensibiliseringsmateriaal (folders, reclamedrukwerk, publiciteit). Het wordt aanbevolen dat ook op de factuur of het kasticket de milieubijdrage afzonderlijk wordt vermeld. In een eerste fase (de 6 eerste maanden na inwerkingtreding van het systeem) is dit echter geen verplichting indien er zich praktische problemen stellen. Het beheersorganisme zal tijdens de vermelde 6 maanden onderzoeken in hoeverre de vermelde initiatieven voldoende duidelijkheid verschaffen aan de consument (ook op basis van ervaringen elders in de wereld) en in hoeverre daar waar zich oorspronkelijk praktische problemen stelden een oplossing kan gevonden worden. Het beheersorganisme zal hierover aanbevelingen doen aan de minister van Leefmilieu.

— Artikel 9. Sensibilisering van de consument

De bevolking dient voldoende op de hoogte te worden gebracht van het systeem van inzameling. Tevens dienen hieromtrent de nodige afspraken te worden gemaakt met alle betrokkenen. Dit om te vermijden dat er vanuit verschillende hoeken versnipperde initiatieven worden genomen waarbij de mogelijkheid bestaat dat deze initiatieven elkaar tegenwerken. De OVAM ziet er op toe dat de beheersorganismen één enkele gezamenlijke informatiecampagne voeren met bij voorkeur één type sensibiliseringsmateriaal voor alle productcategorieën.

— Artikel 10. Informatie en controle

Het beheersorganisme zal uitsluitend die informatie ter beschikking van de overheid dienen te stellen die nodig is voor de monitoring van de bereikte resultaten en de algemene controle door de overheid. De wijze waarop de informatie ter beschikking moeten worden gesteld dient te worden afgesproken met de overheid. De informatieopvraging dient op een efficiënte manier te gebeuren en er zal worden gebruik gemaakt van moderne informatiekanaal (bijvoorbeeld elektronische post). De overheid zal geen overbodige gegevens opvragen.

Zonder deze informatie kan de overeenkomst niet worden geëvalueerd en zal de overheid haar toekomstige informatieverplichtingen naar Europa toe niet kunnen naleven. Bovendien geeft het aan de overheid de mogelijkheid haar expertise ter beschikking te stellen aan de beheersorganismen in overeenstemming met de doelstellingen van de overeenkomst. In samenspraak kunnen zodoende andere klemtonen worden gelegd.

De informatie die wordt opgevraagd heeft betrekking op de controle van de hoeveelheid die wordt ingezameld, de wijze van verwerking en de resultaten hiervan en de hoeveelheid die op de markt werd gebracht. Deze gegevens zijn noodzakelijk voor het berekenen van de behaalde kwantitatieve percentages inzake inzameling en verwerking. De teller heeft betrekking op de ingezamelde hoeveelheid en de gerecycleerde hoeveelheden. De noemer heeft betrekking op de hoeveelheid die op de markt werd gebracht. Aangezien er in artikel 6 van de overeenkomst doelstellingen per materiaal werden opgelegd, is het noodzakelijk dat de informatie eveneens per materiaalsoort ter beschikking wordt gesteld. Deze werkwijze is eveneens opgenomen in één van de aanbevelingen van het studiesyndicaat BELELEC.

De resultaten hiervan zullen worden aangewend voor de evaluatie van de milieubeleidsovereenkomst.

Hieronder wordt per informatie die wordt gevraagd, aangehaald waarom de OVAM deze gegevens dient te bezitten. In 6° staat de noemer (totaal op de markt gebracht), terwijl in 1° de teller staat voor het totale inzamelpercentage, in 2° de teller voor het hergebruikpercentage en in 3° de teller voor het recyclagepercentage exclusief hergebruik en in 4° de teller voor de recyclage van de verschillende materiaalsoorten.

Art. 10, § 1, 1° : voor de evaluatie van de inzamelkanalen is het noodzakelijk dat informatie ter beschikking is betreffende de bereikte resultaten. Afhankelijk hiervan kan het systeem worden bijgestuurd.

Art. 10, § 1, 2° : deze gegevens zijn noodzakelijk voor de evaluatie van de resultaten inzake hergebruik.

Art. 10, § 1, 3° : deze gegevens zijn noodzakelijk voor de controle op de juiste verwerking van de ingezamelde toestellen.

Art. 10, § 1, 4° : deze gegevens zijn noodzakelijk voor de controle op het al dan niet bereiken van de kwantitatieve doelstellingen inzake recyclage. De nodige afspraken zullen dienen te worden gemaakt op welke wijze deze gegevens kunnen worden verkregen.

Art. 10, § 1, 5° : de gegevens zijn nodig voor de controle inzake de juiste verwerking.

Art. 10, § 1, 6° : de gegevens zijn noodzakelijk om na te gaan wat het bereikte inzamelpercentage is. Deze gegevens kunnen eveneens worden gebruikt voor de controle van de aangiften door de leden.

Art. 10, § 1, 7° : de gegevens zijn noodzakelijk voor de OVAM inzake de controle van de uitvoering van de aanvaardingsplicht door alle producenten en invoerders.

Art. 10, § 1, 8° : deze gegevens zijn noodzakelijk voor de controle op het al dan niet bereiken van de kwantitatieve doelstellingen inzake recyclage per materiaal. De nodige afspraken zullen dienen te worden gemaakt op welke wijze deze gegevens kunnen worden verkregen.

Art. 10, § 1, 9° : gegevens die nodig zijn in het kader van de controle.

Art. 10, § 1, 10° : controle op de naleving van de overeenkomst.

Art. 10, § 1, 11° : nuttig voor de evaluatie van het hergebruik.

Art. 10, § 1, 12° : is belangrijke informatie om te kunnen nagaan of alle actoren wel uitvoering geven aan de overeenkomst.

Art. 10, § 1, 13° : gegevens die nodig zijn bij de evaluatie van de verwerkingswijze.

Met het oog op de controle is voorzien dat het beheersorganisme wordt doorgelicht door een derde. Deze bijkomende controle past in de strategie van de overheid dat de systemen die in het kader van de aanvaardingsplicht worden opgezet op een onafhankelijke manier worden gecontroleerd. Deze bijkomende controle is verantwoord gelet op de impact van een beheersorganisme.

— Artikel 11. Verbintenis van het Vlaamse Gewest

De verbintenissen van het Vlaamse Gewest hebben betrekking op het creëren van het (wettelijk) kader waarbinnen het mogelijk is dat de overeenkomst kan worden uitgevoerd. Als blijkt dat het noodzakelijk is dat het VLAREA op een aantal punten dient te worden aangepast verbindt het Vlaamse gewest er zich toe dit ook door te voeren.

Tevens dient het Vlaamse Gewest de nodige middelen ter beschikking te stellen voor de handhaving van de uitvoering van de aanvaardingsplicht door alle betrokkenen. Hierbij zal vooral aandacht worden besteed aan de identificatie van de « free riders ». Dit zijn de bedrijven die geen initiatieven nemen in het kader van de aanvaardingsplicht.

Het succes van de uitvoering van de aanvaardingsplicht zal in grote mate afhankelijk zijn van een geharmoniseerd wettelijk systeem. Het Vlaamse Gewest zal initiatieven nemen om in de drie gewesten voor het Belgische grondgebied tot een zo uniform mogelijke wetgeving te komen.

— Artikel 12. Geschillencommissie

De twee vertegenwoordigers van het gewest en van het beheersorganisme worden aangeduid in functie van de aard van het geschil. De voorzitter wordt aangeduid in consensus tussen beide partijen.

Indien in de geschillencommissie geen oplossing wordt gevonden neemt de voorzitter de uiteindelijke beslissing. Het is te vermijden dat het voorzitterschap gaat naar de OVAM aangezien de OVAM in het kader van de uitvoering van de milieubeleidsvereenkomst zelf een aantal beslissingen dient te nemen waarover juist een geschil kan ontstaan. Zoals bijvoorbeeld de goedkeuring van de milieubijdrage, de goedkeuring van de lijst met verwerkers,... Bovendien dient de OVAM te normeren, controleren en handhaven en niet uit te voeren indien de private sector dit doet (mist resultaatsverbintenissen). Het is ook te vermijden dat het voorzitterschap gaat naar een persoon met belangen in het beheersorganisme.